

Martinus

A Szombathelyi Egyházmegye havilapja

XIV. ÉVFOLYAM 6. SZÁM

2021. JÚNIUS

ÁRA: 220 Ft

www.martinus.hu

Bővítették a toronyi templomot

Erősödik a hitélet a vasi faluban

Emlékörzők

20 éves a vasvári Dómonkos Rendtörténeti

Gyűjtemény

Diakónusszentelés

Bemutatkoznak egyházmegyénk új

diakónusai

**Vissza a forráshoz!
Jövőkép a Covid után**

Covid után újrakezdés - Kihívások az Egyház előtt a járvány utáni időszakban

Így is zajlott szentmise a szombathelyi Kálvária templomban

Szentmise online karantén idején

Az ország - és persze a világ - még nem tért magához a Covid járvány okozta sokkból. Hónapokra bezárt az ország, leálltak egész iparágak, sokan veszítették el munkahelyüket, de még több szenvedést és halált láttunk ebben az időszakban. A média révén talán minden eddiginél elevebben a ma emberének retinába égett a mulandóság, a fájdalom. És persze az üres templomok látványa. A járványhelyzetben sok esetben nem tartottak szentmiséket, elmaradtak a közösségi találkozók is. Kérdés, mi lesz ezután? Erre kerestük a választ Horváth József pápai prelátussal, a szombathelyi Szent Kereszt Lelkészség vezetőjével.

Adódik tehát a kérdés: Ön szerint mi lesz Egyházunkkal a Covid után?

Valamiféle újrakezdés. Azért írtam, hogy valamiféle, mert még nem tudható, hogy pontosan milyen. Majd csak akkor, amikor itt lesz az ideje. Nem lehet folytatni ott, ahol abba kényszerültünk hagyni azért, mert Isten új fejezetet akar írni Jézus egyháza életében. Különben nem állított volna le bennünket a Coviddal. Persze a kérdést úgy is feltehetjük: konzerválni a régit, vagy teret adni az újnak? Nem annak az újnak, amit én akarok, hanem amit Isten akar.

Mire kényszeríti a helyzet az Egyházat?

Talán arra, hogy hatékonyság szempontjából gondolja át a teendőit, vagyis abból kiindulva, amit el akar érni. Az egyház célja pedig nem lehet más, mint amit az alapító megfogalmazott: „hirdessétek az evangéliumot”, megélje, amit tanított. Igaz, nem tette hozzá, hogy eredménye-

sen. Vagyis nem elég, ha teszem, mondom, hirdetem. Legalábbis nem úgy, ahogyan most történik. Mert most igen kis hatással dolgozunk. A templomokból lassan, de állandóan szivárognak el a hívek. Ennek ékes példája, hogy az elsőáldozók és családjaik, mint a bérháziak és családjaik nem maradnak meg az Eucharisztia közösségében. Eucharisztikus közösség nélkül pedig nincs egyház.

Folytatható-e minden ugyanúgy, ahogy a járvány előtt, vagy újra kell építeni az Egyházat?

Ha azt szeretnénk, hogy a templomaink ne ürüljenek ki, semmiképpen sem.

Milyen érzés egy pap számára, amikor úgy kell a szentmisét elmondani hosszú évek után, hogy bizonytalan ideig személyesen senki nem vehet részt a szertartásokon? Gondolok itt arra, hogy nincs körülötte az a közösség, akikhez a küldetése szól, akiket erősíteni kell.

Mit ne mondjak, nagyon rossz. A szentmise lényegénél fogva közösségi esemény, Isten népének találkozása Urával, Istenével a szentmise misztériumában. Az egyház kifejezetten hangsúlyozza, hogy a szentmisének mindig legyen résztvevője, legalább egy személy, aki Isten népét képviseli. Természetesen az az ideális, ha a szentmise Isten népének fizikai jelenlétében bemutatott áldozat. Az egészben az a legrosszabb, hogy még csak nem is buzdíthattam senkit, hogy jöjjenek szentmisére. Az első hullám idején be kellett zárni a templomainkat. Most, a harmadik hullám idején már be lehet jönni a szentmisére az egészségügyi szabályok betartásával. Nekünk nagyon kicsiny a templomunk, ezért nem kevesen távol maradnak, mert nem lehet betartani az előírt távolságot, ha többen vannak. Igaz, minden vasárnapi szentmisét kihangosítunk a templomon kívülre, az oratóriumba pedig bevesszük a képet és hangot, természetesen volt online mise. De ez is csak pótmegoldás, mert nem a templom tere, ahol megvalósul a misztérium.

Az online szertartások mennyire, milyen minőségben pótolják a személyes találkozást, a hívek jelenlétében megtartott szertartásokat?

Igazában nem pótolják, csak szükségmegoldás. Most kényszerhelyzet van, amit megfelelőképpen kezelünk. Ámbár azt mondogattam, hogy most kitágul a templom és minden család otthona, ahol beengedik a szentmisét online, templomná válik, ha ugyanúgy vesznek rajta részt, mintha az Isten házában lennének - imádkozva, énekelve, letérdelve, felállva. Ismerős a magyar ember humora. A sáttán gúnyosan odaveti a jó Istennek: na, sikerült bezárnom a templomaidat. Mire a jó Isten csendesen csak ennyit válaszol: de most minden család otthona templomná vált, így sokkal több a templom, mint azelőtt volt.

A járvány első hulláma idején be voltak zárva a templomok. Az Olaszországból jött ötletet valósítottuk meg mi is itt, a szombathelyi Kálvária templomban. Minden családtól kértünk egy családi fotót, amit kiragasztottunk oda, ahol a szentmisén lenni szoktak. Így „megtelt” a templom. Most, a harmadik hullám idején már nem kellett bezárni a templomokat, aki akart, természetesen a járványügyi szabályok betartásával, jöhetett szentmisére. Hézagosan ugyan, de így minden vasárnap voltak szentmisén. Kihangosítottuk a templomon kívülre, ami a templomban történt. Voltak, akik így vettek részt a szentmisén. De nem maradt el vasárnapként az online közvetítés sem két szentmisén, a 9 órain és a 11 órain. A Facebook pontos információt ad, így is több százan vettek részt a szentmisén. A katolikus templomokban szokás belépéskor az ujjakat szenteltvízbe mártani és keresztet vetni. Szenteltvizet most nem lehetett használni érthető okból, viszont előírás lett a kézfertőtlenítés. Furcsa volt, hogy nem a szenteltvízhez, hanem a kézfertőtlenítőhöz nyúltak, akik beléptek az Isten házába. Ez idő alatt elmaradtak a keresztelesek, amelyek csak most májustól, és az esküvők, amelyek csak júliustól vannak előjegyvezve. Számos lelkipásztori tevékenység áttevődött az online térbe. A hitoktatás online történt. A jegyes- és a bérházi felkészítéseket online végzem, de online mondjuk a rózsafüzért kedd estéként a házasközösséggel, online végeztük az esti imát a ministráns közösséggel a járvány első hulláma idején.

Bár folyamatosan felhívom a figyelmét a kedves híveknek, hogy a templom egész nap nyitva van és lehet Jézusnál látogatást tenni, igazából kevesen élnek ezzel a lehetőséggel, pedig erre nagy szükség lenne.

Többnyire akkor jönnek a templomba az emberek, amikor templomi esemény van. Ezek mind szükségmegoldások. A „templom élmény”, a „templom esemény”, vagyis a szentmise a templomban hívek jelenlétében, semmivel sem pótolható. A templomi liturgiában valami egészen különleges módon éli meg Isten népe, hogy az Úr itt van közöttünk, szól hozzánk az ő igéjével és válaszolunk énekeinkkel, gesztusainkkal, egész jelenlétünkkel. De ami még nagyon fontos, online csak lelki áldozást lehet végezni, amely messze nem adja a tényleges szentáldozás élményét.

Látva az üres templomokat, gondolt-e arra, hogy miközben sokakat szomorúsággal töltött el ez a helyzet, addig mások örültek, hogy végre nem kell misére menniük, esetleg hittanórákra?

Visszajelzésekből tudom, hogy nem kevés embert szomorúsággal tölt el, hogy nem lehet itt a szentmisén. Viszont nem gondolom, hogy bárki is örül annak, hogy most legálisan nem kell jönnie szentmisére, hiszen fel vannak mentve a szentmisén való részvétel kötelezettsége alól. Ilyesféle visszajelzés még nem jött hozzám, és ez nagyon jó.

Sokan tartanak attól, hogy akik nem eléggé elkötelezettek Jézus felé, azokat az Egyház elvesztette a járvány ideje alatt, ők már nem fognak többet a templom közelébe menni. Ez eléggé szkeptikus megközelítés, ami már szinte magában is foglalja, hogy lemondunk ezekről az emberekről. Holott az Egyház lényege a misszió is.

Persze ez is benne lehet a „pakliban”. A nagyobb baj inkább az, hogy ez az elmaradás már régóta egy folyamat, amit egyelőre nem sikerült megállítani. Egy elsőáldozás, egy bérházi után drasztikusan csökken a szentmisén való résztvevők száma. Meséli nekem egy multi cég magas szintű vezetője, ha csökken a forgalom, kevesebbet vásárolnak a termékeikből, azonnal keresik, mi lehet az oka, de azt is, hogy mi a teendő. Rögön intézkednek is, ami lehet lecserélése a felelős személyeknek, változtatás a minőségben, a reklámozáson stb., attól függően, mi lehet az oka, ha nem kelendő az áru. Ha egy vállalkozás nem engedheti meg magának, hogy ne vásárolják a termékeiket, miért engedi meg egyházunk, hogy bérházi után a jelentős többség eltűnjön a templomból? Ezt a kérdést nagyon sokszor feltettem magamnak és a következő válaszokat találtam rá: Az egyházat nem a tisztségviselők, papok, püspökök építik, hanem maga az Isten. Jézus világosan megmondta „senki sem jöhet hozzám, hacsak az Atya nem vonzza őt”, de azt is „nálam

nélkül semmit sem tehettek”. Olvasgatom a II. Vatikáni Zsinat dokumentumait, a pápai vatikáni megnyilatkozásokat. Azt keresem, hogy gondolkodik az egyház a legkisebb területi egységről, a plébániáról. Ezekből néhány alapvető gondolat megragadt bennem: az pl. hogy a plébánia a közösségek közössége, vagyis ahol számos közösség él és dolgozik, amely együtt alkotja az egészet. Vagy éppen a közösségi apostolkodás gondolata, amiről Szent II. János Pál pápa a Chtristifideles laici-ben, a Krisztushívó keresztények című írásában szól. Döbbenetes mélységeket tár fel a közösség-egyház misztériumáról. Amíg nem tudunk közösség-egyházzá válni, valamiféle zárványban tartjuk magunkat és képtelenünk leszünk a fejlődésre.

Az előző kérdésből szinte következik, hogy miért tartjuk ennyire nehéz, megvalósíthatatlan feladatnak az evangelizációt, hogy Jézusról beszéljünk az embereknek? Ez a személyes hitünk gyengeségéből fakad, ami miatt nem kommunikálunk elég jól, vagy ma már annyira a zavaró tényező, hogy az emberek, akiket meg akarunk szólítani nem akarnak vagy tudnak Jézusról, és az ő követésével járó dolgokkal foglalkozni?

Nem a pillanatnyi állapotot, a kialakult gyakorlatot kell kiindulópontnak venni. Vissza kellene menni a II. Vatikáni Zsinathoz és az utána megjelent pápai és vatikáni dokumentumokhoz. Megvizsgálni, hogy gondolkodik az egyház ma önmagáról. Eszerint az alapvető tévedés ott van, hogy nem a papnak kell evangelizálni, hanem engedje, hogy Krisztus evangelizáljon. Ő csak eszköz legyen Ura kezében. Ha egy papnak mély és meghitt kapcsolata van Urával, ráérez arra, hogy mit kell tennie. Barsi Balázs ferences szerzetes fordította le a Robert Sarah bíborossal készült interjúkötetet, amelynek a címe *A csönd ereje a zaj diktatúrájával szemben*. Ebben ezt olvastam „Az ember szívében van egy vele született csönd, mert minden személy legmélyén Isten lakik. Isten csönd, és ez az isteni csönd az emberben lakozik... Semmi sem fedezheti fel jobban Istent, mint az ő csöndje, amely létünk legmélyébe van bele teremtve.” Ez a gondolat valóságosan ölt testet Varga László kaposvári püspök gyakorlatában, aki több, mint harminc éve napi 60 percet tölt az Eucharisztia jelenlétében. Ezt ő „édes semmittevésnek” nevezi. Ennek a csendnek a megélését próbálgatom én is. Egyre inkább belső meggyőződésemmé, hogy egyedül Isten tudja kivezetni egyházát a bűnűléstől, ha az egyház minden rendű és rangú felelősei rá hagyatkoznak.

A hit Ön szerint mennyire játszik szerepet az emberek életében? Fontos ez a kérdés még egyáltalán?

Ezer százalékgig fontos a hit. Csakhogy itt most már nem csupán a hitgizságok ismeretéről és belső elfogadásáról van szó, hanem mélyseges hit abban, hogy Isten vezet engem és rajtam keresztül építi egyházának azon kicsi részét, amelyet történetesen reám bízott.

Mit tehetünk, hogy az üres templomok újra megteljenek? Az Egyház közösség, amelybe hívjuk a tagokat, ahogy Jézus is tette. Milyen módjai vannak ennek a meghívásnak?

Engedni kell, hogy Jézus „vegye kezébe az ügyet.” Jó esetben úgy szokott történni, hogy vannak elképzeléseink, amikhez kérjük Isten segítségét. Vagyis mintegy befogjuk Istent a mi szándékaink szeke-rebe. Pedig, ha engednénk, hogy Isten azt tegye, amit akar, csodálatosan kivirágozna az egyháza. Ha akár egy pap, akár a bármilyen területen tevékenykedő lelkipásztori munkatárs folyamatosan Istenre hangolja magát, akkor lehetőséget ad Istennek, hogy megvalósítsa, amit akar. Ez az Istenre hangolás pedig leginkább az Eucharisziában jelen lévő Jézussal való találkozásban valósulhat meg. Szándékosan nem használom a szentségimádás szót.

Ennek van egy kialakult rendje, mondom az imáimat, teljesítek valamit, de nem engedem szóhoz jutni Jézust. Pedig akár azt is mondhatná: fiam, én ezt már mind tudom, de most figyelj egy kicsit rám. No, ez a „figyelj egy kicsit rám”, még nem működik.

Rendezvényeket még kevésbé lehet tartani. Hogyan lehet összetartani a közösségeket, ha a személyes találkozások szünetelnek vagy nehezebb megszervezni őket?

Azt tegyük meg, amit lehet. Ez most a csendes imádság ideje, amely meg fogja teremni a gyümölcsseit.

Hogyan lehet erősíteni a hitet a bizonytalankodókban vagy azokban, akik csak kényszerből mentek misére, hittanra?

A hit kegyelem. Éppen ezért nem a papok dolga, hanem az Istené. Egyedül Isten tudja erősíteni a hitet, ha lehetőséget adunk neki. Mert a hit ajándék, Isten ajándéka. A papoknak azt kell tenni, ami az ő dolguk, hirdetni az igét és tanúságot tenni róla.

Lehet-e egyéni feladatokat adni a közösség tagjainak?

Természetesen lehet, ha vállalják. Mondom erre a magam példáját.

Mi úgy nevezzük magunkat, a Kálvária Család. Egy családban pedig mindenkinek van feladata, ki mit vállal, ki mihez ért. Hála az Úrnak, nekem nincs más dolgom, mint a lelkipásztori munka. Vagy, ahogyan az ősegyház vallotta az apostolok feladatát, imádság és igehirdetés, meg természetesen a szertartások. Évek óta mindig valamit felújítunk. Most éppen a templom tetőcseréje, valamint az északi kőkerítés építése folyik. Ennek minden munkája, a szerződések megkötésétől, amit természetesen én írok alá, a kivitelezésig, az iparosokkal való tárgyalásig, az egyházközségi elnökünk feladata. De van önkéntes gondnokunk, pályázatírónk, pénzügyeket gondozók, közösségvezetők stb.

Miként látja az Egyház és benne az egyházmegye jövőjét?

Az egyháznak csak jövője van, mert forrása maga az Örökkévaló. Minden, ami emberi, egyszer lecseng és befedi a feledés homálya. Csak engedjük, hogy az egyházban Isten dolgozzon. Ez konkrétan mit jelent, nem tudom. Senki sem tudja. De nem is kell nekem tudni elég, ha az tudja, akire tartozik. Nekem az a dolgom, hogy itt és most tegyem azt, amit itt és most tennem kell. Ebből új jövő bontakozik majd ki.

gozására, a templom tetejének megújítására, majd a templom külső színezésére került sor. Ezt követően régi vágyunk teljesült, hogy a korábban teljesen egyszínű templombelső falait neobarokk festészeti technikával kifestettük, az új fő- és szem-bemissző oltárokat is elkészítve. 98 méter hosszan pedig új kerítés készülhetett a templom és a plébániaház elé is, ami szintén megújulhatott. A hívek liturgikus eseményeken való szép számú részvétele miatt elkerülhetetlen lett 2020-ban annak a szándéknak a megvalósítása, hogy a templomot bővítsük. Ezzel együtt még megtörtént a templomi padlóburkolat teljes cseréje, gázfűtés rendszer kiépítése, az egykori sekrestye templomtérre való átalakítása, annak neobarokk kifestése, s emellett a már említett újabb közösségi helyiségek kialakítása. Az udvaron a 100 éves trianoni évforduló alkalmából emlékművet helyeztünk el, s közösségi események rendezésre is alkalmassá tettük a templom és a plébánia közötti területet. A templomszentelésen bejelentettem, hogy újabb sikeres pályázatnak köszönhetően 15 millió forintból a plébániakert északi oldalán keresztúti stációkat tudunk elhelyezni, valamint a még hiányzó részeket a térkövezést folytatni tudjuk.

Bővítették a templomot, ami annak a jele, hogy itt igény van a hitéletre. Ön miként igyekszik a keresztény értékrendet megerősíteni az itt élőkben? Milyen sajátosságok vannak a Toronyi Plébánián, amivel sikerült jó közösséget teremteni?

Ma a népi vallásosságot sajnos sokan lebecsülik, pedig az utóbbi évtizedekben a Tanítóhivatal többször is szorgalmazta a népi vallásosság iránti figyelmet, hogy gondosan mélyítsék el, elemezzék, és támogassák ezt a gazdag és összetett valóságot, és az egyház életének ezt az elemét nagyra értékeljék. A dokumentu-

mok mindig kiemelik, mennyire fontos ez az evangelizációban.

Ferenc pápa megfogalmazása szerint: „A népi vallásosságban erős az érzék a transzcendencia iránt, ugyanakkor itt az Isten közelségének valós tapasztalatát is látjuk.” XVI. Benedek pápa pedig így fogalmaz: „A népi vallásosság lehetővé teszi az embereknek, hogy őszintén kifejezzék a hitüket! Őrizzük meg népeink népi vallásosságának a kincseit.” Ennek szellemében minden hónap 13-án fatimai engesztelést tartunk, s 2012-től bevezettük, hogy az engesztelésbe bevonjuk a plébániánkhöz tartozó falvakat is, így a Szűzanya szobra körbejár a falvak templomaiban. Ennek köszönhető, hogy híveink átjárnak egymás templomaiba, így ezeken az estéken falvaink hívei együtt imádkoznak, a szentmisét követően találkoznak, s már nem idegenként tekintenek egymásra és a másik falu templomára. Ezt a fatimai estéknek köszönhetjük. Fontos megemlítenem egyházközségi báljainkat is, ahol szintén a négy község tagjai közel háromszázan tudnak önfelédten együtt örülni. Minden évben szerveztünk egy határon kívüli zárórendet. A zárórend a maga útját úgy kezdi, hogy elmerül a fájdalom, a kétség, az öröm, a kudarc, a hála, a gyöngeség helyzeteiben. Ehhez kell hozzátennünk az útra jellemző tapasztalatokat: csönd, kilépés a rutinból, az alapvető igényekre szorítókozó élet, a mellettem lépkedő ismeretlen iránti őszinte közelség... Ezek a tapasztalatok szinte nyitott ajtót jelentenek ahhoz, hogy föltegyük életünk értelmének kérdését. Ne feledjük: mindenki igényli, hogy értelmet tudjon adni annak, ami ő, amit tesz, ami történik vele. Fontos megemlítenem azt is, hogy a pap feladata, hogy kulturális értéket is közvetítsen a rá bízottak felé. Ezt a célt szolgálja, hogy orgonakoncertet szervezünk, de megfordult falvainkban Pitti Katalin, Peller Károly, László Attila,

vagy említhetném a Szent Efrém férfikar tagjait is. Rendszeresen szervezünk egynapos kirándulást, amelyet gyakran kötünk össze egy színházi estével az Operettszínházban.

Mi az összetartó, fejlődő közösség titka?

Az, hogy a lelkipásztor igyekszik megszólítani mindenkit a plébánia területén. Fontos az imádkozó háttér, plébániánk területén ezt a Rózsafüzér Társulat, illetve a Fatimai imacsoport adja. Ministráns foglalkozások éppúgy segítik az élő közösséget, mint az, hogy lelkipásztorként igyekszem külön foglalkozni az elsőáldozásra és a bérmlásra készülőkkel, remélve azt, hogy így élő tagjai maradnak a közösségnek. Ugyanezt a célt szolgálja a jegyesekkel való személyes találkozás és a velük való közvetlen beszélgetés. Karitás csoportunk pedig minden községben odafigyel a legelesettebbekre, a szükségét szenvedőkre. Az Egyházközségi Képviselőtestület tagjai pedig szívügyüknek érzik a közösség, a templom és a plébánia ügyeit, ezt segíti a folyamatos és állandó kommunikáció a képviselőtestületi tagokkal. Évente hírlevél formájában, amelyet minden postaládába eljuttatunk, a községek lakóit tájékoztatjuk a plébánia közösségi programjairól, s egyben beszámolunk anyagi ügyeinkről is. Így azok is, akik nem minden vasárnap vesznek részt a szentmisén, értesülnek arról, hogy milyen rendezvényeink vannak, ahová természetesen mindenkit szeretettel hívunk és várunk.

Őrizzük meg népeink népi vallásosságának a kincseit!

A népi vallásosság lehetővé teszi az embereknek, hogy őszintén kifejezzék a hitüket!

Május 16-án áldotta meg Székely János megyéspüspök a felújított és kibővített toronyi templomot. Ritka alkalom volt ez, hiszen egy templom bővítéséről beszélünk, egy olyan időszakban, amikor sok helyütt arról panaszkodnak, hogy egyre kevesebben járnak templomba. A keresztény közösségépítésről beszélgettünk Dr. Perger Gyula toronyi plébánossal.

Először beszéljünk arról, hogy mekkora épületrészről van szó, milyen funkciókkal?

Közel 50 négyzetméterrel bővítettük a templomot. A korábbi sekrestye részt a hívek rendelkezésére bocsátottuk, ahol hasonlóan a templom stílusához neobarokk festést alkalmaztunk. Itt, az állóhelyeket is figyelembe véve, 70 ember tud kényelmesen elhelyezkedni. A kibővített részben alakítottuk ki a sekrestyét, amely a mostani méretéből adódóan alkalmas egyházközségi összejövetelek, gyűlések, fogadóórák, ministráns foglalkozások megtartására. Az új részben kapott helyet a gyóntató helyiség, a takarítók előkészítő helyisége, egy mosdó és egy illemhely. A templom és a plébánia közötti részen a térkövezésnek köszönhetően egy közösségi események rendezésére alkalmas tér alakult ki, amelyet a templomszentelést

követően használatba vettünk. Közel kétszáz ember kényelmesen elfér itt. Ezen a téren került megrendezésre a püspöki szentmise utáni agapé, amin minden jelenlevő részt vehetett. Kialakítása miatt alkalmas lett ez a terület, hogy körmenetet is tarthassunk a „belső” területünkön. A trianoni évforduló alkalmából országzászlót és egy emlékművet is felállítottunk itt. Örömmel látom, hogy a plébánia udvara így egy parkká alakult át, ahol a szülők gyermekeikkel együtt betérnek sétálni.

10 éves folyamat része, de korántsem a zárása ez a bővítés.

Az eltelt tíz évben - pályázatok, a Püspöki Hivatal, a helyi Önkormányzat, valamint a hívek adományából - elsőként a templomkereszt megerősítésére, majd a harangjáték beszerelésére, a torony bádo-

Az emlékezet háza – 20 éves a Domonkos Rendtörténeti Gyűjtemény Vasváron

Májusi lapszámunkban már beszélgettünk a domonkos jubileumról. Akkor nem esett szó a vasvári Domonkos Rendtörténeti Gyűjteményről, amely idén ünnepli az alapítása 20. évfordulóját, és jelentős szerepet tölt be a magyarországi domonkos emlékezet megőrzésében. Erről beszélgettünk dr. Zágórhidi Czigány Balázssal, az intézmény vezetőjével.

Miért fontos, hogy ez az intézmény létrejött és két évtizede működik?
Húsz évvel ezelőtt a legfontosabb feladat az volt, hogy funkciót találjunk a szocialista időben lelakott és jórészt üresen álló egykori domonkos rendháznak. Az épületről egy korábbi műemléki kutatás kiderítette, hogy főfalai középkoriak, így ez a legrégebbi, ma is álló domonkos kolostor Magyarországon. Ennek fényében eléggé egyértelmű volt a cél: a vasvári kolostorban - amely így mintegy a domonkosok magyarországi folytonosságának jelképe - egy történeti gyűjteményt kell kialakítani.

A magyar domonkosok az 1950. évi feloszlás idején egy viszonylag kicsi és fiatal közösséget alkottak, 1938-ban váltak önállóvá a korábbi osztrák-magyar rendtartományból. Bár az egyes rendházak és rendtagok értékes anyagokat őriztek, a rendtartománynak nem voltak történeti gyűjteményei. Az államosítások idején sok minden megsemmisült, szétszóródott, jobb esetben állami gyűjteményekbe került. 2001-ben azt tűztük ki célul, hogy a kallódó értékeket gyűjtjük össze. Ma ott tartunk, hogy gazdag könyvtári, levéltári és muzeális anyag gyűlt össze Vasváron, és most már elkezdjük visszaigényelni az állami intézményekben őrzött domonkos anyagokat is.

Hogyan segítik az emlékezést és persze a jövő építését?
A vasvári domonkos kolostor és a benne elhelyezett rendi gyűjtemény az elmúlt két évtized során jelképes helyé vált a Domonkos Család - a rend férfi és női ága, valamint a világi harmadrendiek - számára. Jelképezi a magyar domonkosok múltját, az évszázadok során felhalmozott - szellemi és tárgyi - értékeit és természetesen a történelmi korszakokon átívelő küldetését is. A nagy traumákat megélt közösségek számára fontosak az emlékhelyek, ahol felidézhetik összetartozásuk alapjait. Be kell látnunk, hogy a magyar egyház - és benne a domonkos rend - a szocialista korszak évtizedei

alatt nagyon nagy megrázkódtatásokat, mondhatni megaláztatásokat élt meg. Ezeket nem szabad elfelejteni, de nem is szabad benne ragadni az önsajnáltságban. Vasvár egy olyan hely, amely a domonkosok számára segít tudatosítani, hogy ez egy sok évszázados rend, amely történelme során számtalan válságos helyzetet élt meg, de ezekből a válságokból mindig sikeresen jött ki - többnyire a történelmére, hagyományaira és a rendi karizmájára támaszkodva.

Milyen kiállítási anyagokon keresztül ismerhető meg a domonkos rend élete, működése?

A gyűjtemény kiállítása alapvetően egy rekonstruált kolostori tér, folyosóval, könyvtárral, szerzetesi cellával és egy kiállító teremmel. A gyűjteményünk legértékesebb darabjai itt vannak elhelyezve: a XVI-XVIII. századi nyomtatványok egy történelmi hangulatú könyvtárteremben kaptak helyet, a folyosót barokk festmények díszítik, a szerzetesi cella pedig XIX-XX. századi tárgyakkal van berendezve. A rendtörténeti gyűjtemény azonban több mint egy kiállítás, a tetőtérben kialakított raktárakban a kiállított anyag sokszorosát őrizzük. A kiállítóterek az átlag látogatót szólítják meg, akik itt egy általuk ismeretlen világgal szembesülnek, a raktárak anyagai a kutatókat várják, akik egyre gyakrabban keresik fel Vasvárt.

A látogatók többsége számára talán a berendezett szerzetesi cella a legérdekesebb.

Ahogy említettem, a látogatók többsége számára a kolostor ismeretlen világ. Nagy részük az alapvető egyházi fogalmakkal sincs tisztában, a szerzetesegről pedig csak halvány elképzeléseik vannak. A "cella" szó sokak érdeklődését felkelti, bár a legkevésbé sem úgy gondolnak rá, mint a visszavonulás, az elmélkedés és a tanulás helyszínére. Sok mindenről lehet mesélni egy tárlatvezetés során, ez is az evangelizáció egyik útja...

Honnan kerülnek elő anyagok? Milyen szempontok alapján válogatnak, hogy mi kerülhet a gyűjteménybe?

Pincéből, padlásról, templomtoronyból, zsibórl és a legkülönbözőbb helyekről. Számos régiségkereskedő és antikvárius ismer már bennünket és jelzik, ha domonkos vonatkozású anyag került a látóköriükbe. Meglepő tárgyak és dokumentumok kerülnek elő, a XI. századi kódextörödektől a XX. századi fényképig. Hogy egy Vas megyei példát említsek: néhány éve egy kereskedőn keresztül szereztük meg a domonkos nővérek szarvaskendi házának naplóját. Az 1936-tól egészen 1950-ig vezetett feljegyzések nem csak tartalmuk miatt érdekesek, a díszkötésbe kötött vasos kötetet természetesen kézzel írták és a nővérek kis akvarell festményekkel, iniciálékkal és szép keretekkel díszítették - olyan, mint egy középkori kódex. De sok értékes dokumentumot kapunk magánszemélyektől is, az egykori atyák és nővérek rokonságától, vagy olyan emberek leszármazottaitól, akik 1950-ben segítették menteni a rendi értékeket az államosítás elől. Szeretném kérni az újság olvasóit is, hogy jelezzék számunkra, ha van tudomásuk kallódó domonkos dokumentumokról, műtárgyakról vagy könyvekről.

Azt sem feledhetjük, hogy nem csak a rend múltját akarják bemutatni, hanem segítik a jelenben is a rend megjelenését. Többek között rendtörténeti kiadványokkal, városnéző sétákkal, de készítették édességet és legújabbban mézbort is. Szóval épül a XXI. századi domonkos brand.

Vasváron készülnek tudományos kiadványok, szervezünk konferenciákat, de a kiállítás és az ismeretterjesztő programjaink alapvetően a nagyközönségnek szólnak. Próbálunk bekapcsolódni a turizmusba is, ehhez pedig ma - különösen vidéken - elengedhetetlenek a helyi termékek. Egy kolostornak pedig illő, hogy legyen kolostori terméke. A ma divatos kolostori vagy apátsági sör-bor-pálinka helyett egy egyedi dolgot szerettünk volna felmutatni, így akadtunk a mézborra. Ennek a mézből erjesztett alkoholos italnak megvannak a középkorig visszanyúló és a kolostori élethez is kapcsolódó hagyományai, bár Magyarországon nem nagyon volt divatos, és ma sem sokan kísérleteznek vele. Ez az édes desszertital jól passzol az ugyancsak általunk fejlesztett "dominikáner" süteményhez, amely mind megjelenésében (fekete-fehér színek),

mind pedig tartalmában (narancslekvár - a narancs Szent Domonkos egyik kedvenc gyümölcse volt) jól illeszkedik a domonkos hagyományokhoz. Ennek ellenére nem domonkos brand-et építünk, hanem helyit, az általunk megálmodott és talán egyszer majd megvalósuló "Dominikánus Ház" arculatán dolgozunk, néha kissé előre szaladva.

Milyen célkitűzésekkel vág neki a következő 20 évnek az intézmény?

Ezt a bizonyos "Dominikánus Ház"-at úgy képzeltük el, hogy az nem csak egy múzeum és tudományos gyűjtemény, hanem egy lelkeségi, kulturális és közösségi központ, elsősorban a Domonkos Család, de általában az egyházi közösségek és a vallási turizmus számára. Ehhez a kolostorépület egészét egységként kellene kezelni, fogadótérrel, vendégszobákkal, előadó termekkel és persze vendéglátó hellyel, ahol mézbort és dominikánert kóstolhatunk. Húsz évre ez éppen elegendő feladat!

Vasárnapi gondolatok

2021.06.06. – KRISZTUS SZENT TESTE ÉS VÉRE, ÚRNAPJA ZSID 9, 11-15.

Testvéreim! Krisztus a ránk váró javak főpapjaként jelent meg, s belépett abba a nagyobb és tökéletesebb sátorba, amelyet nem ember keze alkotott, vagyis nem ebből a világból való. Nem a bakok vagy borjak vérével, hanem saját vérével lépett be egyszer s mindenkorra a szentélybe, és örök megváltást szerzett. Ha ugyanis a bakok és bikák vére, meg az üsző hamva, a tisztátalanokra hintve külsőleg tisztává teszi őket, mennyivel inkább megtisztítja lelkiismeretünket a holt cselekedetektől Krisztus vére. Ő az örök Lélek által saját magát adta tiszta áldozatul az Istennek, hogy az élő Istennek szolgáljunk. Ezért ő új szövetség közvetítője. Előbb azonban a régi szövetség idején elkövetett bűnök megváltásáért el kellett szenvednie a halált, hogy a meghívottak elnyerjék az örökké tartó örökséget.

LELKI KENYÉR

A Zsidókhoz írt levél szakasza Jézusról, a tökéletes és örök Főpapról szól. Ő maga egy személyben az áldozat is. Az Ő vére, ahogy olvassuk, lemossa a bűneinket és kiengesztel minket az Atyával. Az Újszövetség közvetítője Ő. A mai napon Őt ünnepelem, mint áldozatot, mint értünk adott életet az Oltárszentségben. Ez az a kenyér, amely megtart minket az új és örök szövetségben. Ez az a kenyér, amely erőt ad a mindent odaadó szeretethez. A kérdés, hogy a saját életünket tápláljuk-e ezzel a kenyérral? Hagyjuk-e, hogy átalakítson minket? Hálásak vagyunk-e érte? Próbálunk-e egy kicsit megállni és elidőzni az isteni szeretet e nagy titka előtt?

2021.06.13. – ÉVKÖZI 11. VASÁRNAP Mk 4, 26-34.

Abban az időben Jézus ezt mondta a tömegnek: „Isten országa olyan, mint amikor az ember magot vet a földbe. Utána akár alszik, akár ébren van, éjjel vagy nappal, a mag kicsirázik és szárba szökken, maga sem tudja hogyan. A föld magától hoz termést: Először szárat, aztán kalászt, majd telt szemet a kalászbán. Mikor pedig a termés engedi, az ember mindjárt fogja a sarlót, mert itt az aratás.” Majd folytatta: „Mihez hasonlítsuk az Isten országát? Milyen példabeszéddel szemlél-tessük? Olyan, mint a mustármag, amely, amikor elvetik a földbe, kisebb minden más magnál a földön. Mikor azonban elvetik, kikel és minden kerti veteménynél nagyobb lesz. Nagy ágakat hajt, úgyhogy az ég madarai az árnyékában laknak.” Sok hasonló példabeszédben hirdette nekik az ígét, mert így tudták megérteni. Példabeszéd nélkül nem szólt hozzájuk. Mikor azonban egyedül volt tanítványával, mindent megmagyarázott nekik.

ISTEN ORSZÁGA ÁLTALUNK NÖVEKSZIK

Jézus Isten országát a kicsi mustármaghoz hasonlítja. Ez a mustármag az én kicsi és törekeny keresztény létem ebben a nagyvilágban. Sokszor láthatom úgy, hogy nincs értelme jónak és igaznak lenni és maradni; hiábavaló Jézust követni. Mindig minden marad a régiben. Azonban ha a mustármagot elvetik, hallottuk, nem rögtön ugyan, de titokzatos módon nagy fává terebélyesedik. Ha merem odaadni az életemet nagylelkűen Istennek és testvéreimnek, ha az igazság szerint élek, olyan leszek, mint a földbe vetett mustármag. A növekedést Isten megadja majd titokzatos módon, a megfelelő időben és létem bőséges gyümölcset hozhat mások életében is.

Ha nehéz jónak lenni; ha belefáradtam az áldozatokba; ha nem látom növekedni Isten országát; sőt még ha úgy is tűnne, mintha a sötétség terjeszkedne; emlékezzek mindig a zsoltár szavára: „Akik könnyek között vetnek, majd ujjongva aratnak”(Zsolt 126, 5). Nincs hiábavaló áldozat, nincs hiábavaló ima!

2021.06.20. – ÉVKÖZI 12. VASÁRNAP 2 KOR 5, 14-17.

Testvéreim! Krisztus szeretete sürget minket, hiszen arra a meggyőződésre jutottunk, hogy ha egy meghalt mindenkiért, akkor mindenki meghalt. És ő azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, ne maguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt. Ezután tehát nem ismerünk senkit emberi szempontból. Ha Krisztust azelőtt emberi módon ismertük is, most már nem úgy ismerjük. Mindenki, aki Krisztusban van, új teremtmény.

A SZERETET VONZÁSÁBAN

„Krisztus szeretete sürget minket.” – Pál apostol ezen szavai egy egész életre adhatnának a keresztény ember számára egy követendő irányt. Az első lépés, hogy rádöbbenek: Isten annyira szeretett engem, hogy meghalt értem. Ez a felismerés, ha komolyan veszem, indít és vonz a mindig nagylelkűbb szeretet felé. Sürget minket Isten szeretete, nem hagy nyugodni, egyféle szent nyugtalanságot ad. A késlekedés, ahogy mondják, a tett halála. Ha hív a Szentlélek, akkor indulni kell. Folyamatos virrasztás, készenlét, rendelkezésre állás a krisztusi ember élete. Az induláshoz, a készenléthez nagy bátorság és nagy szív kell. Nagy bizalom abban az Úrban, aki mindenhez erőt ad.

2021.06.27. – ÉVKÖZI 13. VASÁRNAP BÖLCS 1, 13-15; 2, 23-24.

A halált nem Isten alkotta, ő nem leli örömét az élők pusztulásában. Hisz mindent azért teremtett, hogy legyen, és a világon minden teremtmény az életet szolgálja. Nincs bennük pusztító mérég, és a földön nem az alvilág uralkodik. Az igazság ugyanis halhatatlan. Isten halhatatlanságra teremtette az embert, a saját örökkévalóságának képmásává tette. A sátán irigysége révén azonban a világba jött a halál, és akik vele tartanak, azok megtapasztalják.

AZ ÉLET OLDALÁN

A mi Istenünk, az egy és igaz Isten az élet Istene. Mindent jónak teremtett. A teremtett világ „koronájának”, az embernek értelmes lelket és örök életet adott. A rossz, a halál nem Isten alkotása, a bűn következményeként jött a világba. Az ember tehát az Isten „nagyon jó” teremtménye. Az Isten arra hívja, hogy munkatársa legyen: adja, ajándékozza és őrizze az élet ajándékát. A teremtett dolgokat ne önmagukért, hanem Istenért szeresse, és jól használja fel őket az üdvösségre.

Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus

Budapest | 2021. szeptember 5-12.

A NEK alapvetően katolikus világtalálkozó, de 2021-ben jóval több ennél: minden jószándékú ember első nagy találkozója lehet a világjárvány után. A kongresszus programjai változatosak lesznek, megszólítják a hitet mélységében megéleket csakúgy, mint azokat, akik keresik az utat, a találkozást Jézussal, amelyre a világesemény meghívása is utal. Üzenetértékű a Szentatya látogatása, hiszen utoljára 21 évvel ezelőtt, II. János Pál pápa volt jelen Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson. A pápák követek útján képviseltek magukat a világeseményeken és általában videóüzenetekben köszöntik a zárandókat.

Program

Nyitómise elsőáldozással

A Kongresszus nagyszabású nyitóünnepséggel – ezer fős kórus közreműködésével – szeptember 5-én a Hősök terén veszi kezdetét. Május 31-ig jelentkezőnek azok, akik elsőáldozóként szeretnének részt venni a nyitó szentmisén. Ilyen lehetőség legutóbb 83 évvel ezelőtt, az 1938-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson volt.

Hétköznapi

Szeptember 6-10. között a NEK eseményeinek fő helyszíne a Hungexpo lesz. A szentmiséken kívül tanúságtételek és előadások hangzanak el. Őt kontinensről várják a szervezők az előadókat és természetesen a zárandókat is. Május 31-ig kedvezményesen válhatnak belépőt

a Hungexpón lévő programokra, amely tartalmaz egy meleg ebédet is. Városszerte változatos események várják az érdeklődőket a délutáni és esti órákban is: Bőjte Csaba előadása, Forráspont, Ákos koncert, családi nap a Margitszigeten, Szent István Könyvhét és vásár a Szent István-bazilika előtti téren, a Csík Zenekar, a Szent Efrém Férfikar, a 100 Tagú Cigányzenekar, a Moszkvai Patriarchátus Kórus koncertje – csak néhány ezek közül. A Kongresszus hetében zajlik az Ars Sacra Fesztivál is.

Magyar mise szeptember 11.

A Kossuth téren szeptember 11-én Erdő Péter bíboros celebrál szentmisét, amely után gyertyás körmenetet tartanak a Hősök teréig. Az esemény egyben országos ministránstalálkozó is.

Statio Orbis, záró szentmise, szeptember 12. - Ferenc pápa részvételével

A záró szentmise szeptember 12-én, 11 óra 30 perckor kezdődik a Hősök terén. Az Operaház 120 fős zenekarán kívül fellép az Operaház kórusa és az ország minden tájáról érkező tagokból álló nagykórus több mint 2000 fővel. A tervek szerint Ferenc pápa szeptember 12-én érkezik Budapestre, ő celebrálja a NEK záró szentmiséjét.

A NEK rendezvényei akadálymentesek, és jeltolmácsolás is biztosított. Járványügyi szempontból a kormány akkor aktuális szabályai lesznek érvényben. Az eseményekre regisztrálni az iec2020.hu oldalon lehet.

Az „élet kultúráját” kell tehát őriznünk. Krisztus nyomában kell járnunk, aki az út, az igazság és az élet. A bűnt kerülnünk kell, mert a bűn a halálba visz és a sötétségben tart. Ha sötétséget látunk magunk körül, akkor hinnünk és vallanunk kell, hogy „ahol elhatalmasodik a bűn, ott túlarad a kegyelem”(Róm 5, 20). Isten ott még nagyobb erőket vet be, hogy győzzön a világosság. Talán Isten általam is meg akar világosítani néhány sötétséget. Hova tudok fényt vinni?

Óra Krisztián atya

A Biblia elsősorban nem betű, hanem lélek és élet.

A Bibila nem egy kényelmes könyv, amit a fotelben ülve lapozgatva meg lehetne érteni...

A Bibliát csak az életünkkel érthetjük meg, ha beengedjük életünkbe...

A Bibliát megérteni nem intellektuális, hanem egzisztenciális folyamat.

Szemelvények, megszívlelendő gondolatok

Székely János megyéspüspök „Én vagyok az út” című könyvéből.

(Szent István Társulat Kiadó, Budapest, 2018; 74. old.)

(Öszeállította: prof. dr. Széll Kálmán)

Diakónusszentelés előtt

A Szombathelyi Egyházmegye mindenkit szeretettel hív a szombathelyi Székesegyházban 2021. június 26-án 10 órakor kezdődő diakónusszentelésre. A következőkben a szentelésre készülő két fiatalt ismerhetjük meg.

Rácz Ágoston

Hivatásom történetének, bár szükséges résztvevője vagyok, de a másik, igazán fontos szereplője Isten, aki megszólít és meghív. Hálátelt szívvel gondolok vissza azokra a lépésekre, melyekben gyakran csak utólag vettem észre Isten jelenlétét: a szombathelyi Bolyai János Gimnáziumban töltött évekre, az érettségi előtt meghozott döntésre, hogy tanulmányaimat a Budapesti Corvinus Egyetemen folytassam. Az egyetemi évek alatt nem hagytam nyugodni, hogy bár érdekesnek és hasznosnak találtam az informatikával foglalkozni, de nem éreztem otthon magam abban a környezetben.

2016 tavaszára született meg bennem a döntés, hogy jelentkezem papnövendéknek, és felvételt nyertem a Szombathelyi Egyházmegyébe. A filozófiai tanulmányok két évét a győri szemináriumban töltöttem el. Ennek az időszaknak is voltak nehézségei, mégis jó visszagondolni a barátságokra, beszélgetésekre, de akár a napirendre is, mely szigorúságával lehetőséget adott a legfontosabbakra: az imádságra és a tanulmányokra. Először itt ragadt meg a fenti zsoltáridézet, mely sokszor segített továbblépni elveszettnek tűnő helyzetekből.

A két győri év után 2018 októberétől Rómában, a Pápai Gergely Egyetemen és a Pápai Német-Magyar Kollégiumban folytathattam készültem a papságra. A Kollégium soknemzetűsége, az olasz és német nyelv egyidejű használata, és a képzésnek más jellegű felfogása egy ideig kihívást jelentett.

Majlát Tihamér

1992. május 7-én születtem Kézdivásárhelyen. Jelenleg a Budapesti Központi Szeminárium végzős kispapja vagyok. Hivatásom útja akkor kezdődött, amikor antagón emberként jómagam is feltettem a nagy kérdést: ki vagyok, mit akarok, mit keresek, mi érdekel? Ezekkel a kérdésekkel kezdődött életem első kutatása/keresése a nagy mindenségben, amelyben meghallottam Isten élő szavát. A hang és a megszólítás megrendített, mert idegen volt számomra, nem ismertem, különös volt megtapasztalni és megbarátkozni Isten élő hangjával. Amikor hallottam a hangot, akkor már készletet éreztem a szentmise iránt. Az ÉLŐ HANG az Oltáriszentségre irányult, melyet naponta kétszer is magamhoz vettem, mert annyira vágytam utána. Ez a tapasztalat számtalan esetben előfordult az éveim alatt, melyben egyre erősebben megtapasztaltam Isten hangját és szeretetét. A nagy találkozások által formálódott ki bennem az Isten szolgálatára való hívás. A nagy Példakép kedvet adott, hogy Őt kövessem, nemcsak keresztény katolikusként, hanem úgy is, mint egy Pásztor, aki úgy akar majd gondozni egy nyáját, mint ahogyan Ő engem gondoz kis bárányként. Középiskolai tanulmányaimat a Református Kollégium Teológiai Líceumában kezdtem el, majd az érettségi sikeres letétele után a Babes Bolyai Tudományegyetem Pasztorális Teológia ágazatán tanultam tovább. A négyéves alapképzés után teológiai tanulmányaim mellett pedagógiát és pasztorális pszichológiát

Ebben sokat segített a Germanicum jezsuita lelkisége, mely a szabadság és felelősség kapcsolatára épít: minden helyzetben keresni Istent és az ő szándékait, és nem meglepődni azzal, hogy a nehéz helyzet „Isten akarata”. Rómában erősödött meg bennem az a meggyőződés is, hogy mielőtt Isten bármilyen konkrét szolgálatra hív, két dologról biztosít: először, hogy „az Isten szeretet” (1Jn 4,8), és ez feltételek nélküli; másodsor, hogy „meghívásunk a szabadságra szól” (Gal 5,13). Tehát bárhogyan is döntenék, Isten akkor is szeret – és éppen ez az, ami miatt igyekszem az Ő kedvében járni. Mert mitől kellene félni, ha az Úrra hagyatkozom és Benne bízom? Az imádság csendjében mindinkább megnyugodtam, amikor jövőmet papként az Egyház szolgálatában láttam. Ezen az úton a következő lépés előtt állva sok, még ismeretlen kihívás áll előttem, de itt is a zsoltár jut eszembe: „Hagyatkozz az Úrra, bátran cselekedj, szíved legyen erős, és bízzál az Úrban.” (Zsolt 26,14)

kezdtém tanulni. A mesterképzés után elkezdhettem tanulmányaimat a Kánonjogi Posztgraduális Intézet doktori képzésén, amelynek jelenleg másodéves hallgatója vagyok. Pasztorális gyakorlatom idején Sárváron olyan kiváltságos helyen lehettem, melyben megtapasztalhattam a közösség erejét a plébánián keresztül. Ezt leginkább a helyi közösség vallásos identitásában, illetve odaadó segítségnyújtásukban sikerült felfedezni, hogy fontos számukra a vallás, a keresztény élet és a plébániai közösség. Visszatekintve a szeminárium éveire és pasztorális gyakorlataira azt mondhatom, hogy az Istennel való kapcsolatomban formálódását leggyakrabban az imában és a Szentírás olvasásában sikerült megtapasztalni és erősíteni. A kihívások a szemináriumban, a nagybetűs életben is jelen voltak és vannak, de mindig kaptam jelzést és kedvet, hogy alakítsam életem Isten és az Egyház rendelése szerint. A csend és a Szentírás olvasása mindig utat nyitottak az Isten látására, melyek által közeledni tudtam önmagam és mások felé, hogy

javulni és látni tudjak. Istennek szentelt imáim, a szentmisék és különféle liturgikus imagyakorlatok olyan ablakokat nyitottak ki a szívemben, amelyet önmagamtól nem tudtam volna megtenni/kinyitni. Isten ezt megtette, ami sokszor fájdalmas és nehéz volt, de ahogy az idő telt, ezek a sebek begyógyultak és tisztává váltak. A szeminárium lelki programjai úgyszintén sokat segítettek, hogy fejlődni tudjak. A szentelés előtt egyszerűen félelem és öröm van bennem. Félek, mert egyre jobban érzékelem ennek a szolgálatnak a nagy felelősségét. Úgy érzem, nagy kihívások és megpróbáltatások között kell majd tanúságot tennem Isten és az Egyház előtt, melyben a világ nehézségei is ott vannak. De ott van benne a nagy öröm, hogy szolgálhatom

Istent, az Egyházat, és az embereket. Ezt legfőképp a szentségek által fogom tudni tenni. A kereső és kérdező embert Isten lábához kísérhetem és odaadhatom neki Jézust. Ez egy nagy kegyelmi ajándék és egy nagy öröm is egyben. Gyengeségem erejével Isten megadta azt a nagy ajándékot, hogy Őt szolgálhassam és másoknak Őt átadjam. Úgy érzem, ez egy életre szóló öröm, melyben van közösség, vidámság és éltető elv. Bizok és remélek abban, hogy hivatásom gyümölcseit méltóképpen fogom kamatoztatni és az Úr szolgálatába állítani. Ehhez kérem Isten áldását és segítségét.

Köszöntjük egyházmegyénk jubiláns papjait!

Ebben az évben is egyházmegyénk több papja ünnepli szentelésének kerek évfordulóját.

Polgár Béla

65. évforduló

Takács Ferenc

60. évforduló

Végh László

Kiss Sándor

50. évforduló

Dr. Takács Gyula

Köszönjük az atyáknak a Krisztus ügyéért végzett áldozatos és példamutató életüket.

Isten fizesse szolgálatukat! Kérjük az Úr áldását a jubiláns atyák életére!

A szombathelyi püspök - a hozzátartozók nevében is - fájdalommal, de a feltámadásba vetett hittel tudatja, hogy

NAGY PÉTER,
gellénházi plébános

életének 69., áldozópapi szolgálatának 39. évében a Zalaegerszegi Kórházban 2021. május 4-én a betegek kenetével megerősítve elhunyt. Végakarátának megfelelően holttestét a szentgotthárdi Nagyboldogasszony templomban bemutatott szentmise után a szentgotthárd-zsidai temetőben helyezték örök nyugalomra 2021. május 13-án, csütörtökön.

„A tanítást, amit nekem adtál, átadtam nekik.
Ők elfogadták... és elhitték, hogy Te küldtél engem.”

Jn 17,8

Adj Uram örök nyugalmat neki!
Requiem aeternam dona ei Domine!

A szombathelyi püspök - a hozzátartozók nevében is - fájdalommal, de a feltámadásba vetett hittel tudatja, hogy

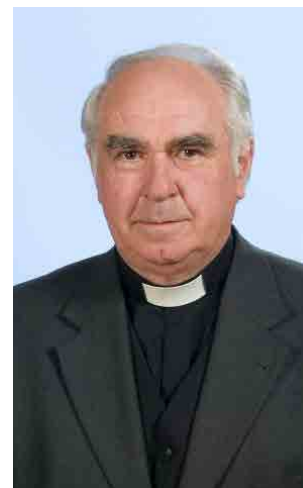
BURUSÁN JÓZSEF
nyugalmazott plébános

életének 75., áldozópapi szolgálatának 51. évében Balatonmáriafürdón otthonában 2021. május 7-én szentségekkel megerősítve elhunyt. Végakarátának megfelelően holttestét 2021. május 14-én a rigyáci temetőben helyezték örök nyugalomra közvetlenül a rigyáci Szent Anna-templomban bemutatott gyászmissza után.

„Dicsőség a magasságban Istennek és béke a földön a jóakarató embereknek.”

Lk 2,14

Adj Uram örök nyugalmat neki!
Requiem aeternam dona ei Domine!

Szent Kvirin ünnepség Szombathelyen

A szombathelyi Szent Kvirin Plébánia és a szalézi közösség mindenkit szeretettel hív patrónusuk, Szent Kvirin ünnepére, amelyet június 13-án, vasárnap tartanak.

Program :
9:00 - Ünnepi szentmise a Szent Kvirin-templomban. A szentmise celebránsa: Dr. Várszegi Asztrik nyugalmazott pannonhalmi főapát

15:00 - Megemlékezés, koszorúzás a Szent Kvirin emlékhelynél, az Óperint utcai hídnál

Kórházlelkészek elérhetőségei:

Szombathely - Molnár Árpád
+36 30 619 5474

Zalaegerszeg - Nyisztor Krisztián
+36 30 222 9234

Martinus
www.martinus.hu
a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

Főszerkesztő: Molnár Péter • Szerkesztők: Déri Péter, Fábíán Tamás, H. Pezenhófer Brigitta, Kovács József, Dr. Kürnyek Róbert, Molnár Péter, Salamon Viktória • Nyomdai kivitelezés: Yeloprint Kft. • Kiadó: Martinus Könyv-és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.) • Telefon: 94/513-191 • E-mail: info@martinuskialdo.hu • Internet: www.martinuskialdo.hu • Felelős kiadó: Dr. Perger Gyula • ISSN 2060-145X • Az újságban megtalálható cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.